

Interpellation – Varför inte rädda liv med snabbtester?

Under ett extra sammanträde med omvårdnadsnämnden i januari sa vi moderater att omsorgspersonal borde erbjudas ett snabbtest för covid-19 innan sitt arbetspass för att stärka arbetet med att minska smittspridningen. Vi föreslog detta med Mölndals kommun som föregångsexempel.

I Mölndals kommun inleddes i slutet av förra året snabbtestning av personal innan de började sina arbetspass. Detta som ett verktyg för att få ned smittan inom äldreomsorgen i kommunen. När detta lyftes fram på nämndssammanträdet hade Mölndals kommun påträffat ett drygt femtiotal medarbetare vara bärare av covid-19.

Även om snabbtester inte har samma träffsäkerhet som mer ”långsamma tester” gjorde Mölndals kommun bedömningen att det har räddat liv. Snabbtester är ett kompletterande verktyg som stärker äldreomsorgens förmåga att skydda våra äldre. Testet är dessutom en arbetsmiljöåtgärd för att minska risken att personal insjuknar eller sprider smittan vidare. Sandvikens kommun har även arbetat med snabbtester.

I Gävle kommun har Socialdemokraterna, Centerpartiet, Miljöpartiet och Liberalerna motsatt sig detta och dömt ut testerna som opålitliga.

Med anledning av ovanstående frågar jag kommunstyrelsens ordförande Åsa Wiklund Lång (S) följande:

- Varför använde inte Gävle kommun sig av snabbtester inom äldreomsorgen likt Sandviken eller Mölndals kommun?
- Varför dömde kommunstyrelsens ordförande ut snabbtester som ”opålitliga” samtidigt professionen i andra kommuner kunde konstatera att de räddade liv?
- Varför skulle de snabbtester Gävle kommun använder vara mindre pålitliga än till exempel de snabbtester som Mölndals kommun använder?

William Elofsson (M)